

[Bente Nielsen]

privat udlejer, og det vil sige, at kommunens udlejning er undergivet de samme regler som private udlejers, dvs. lejelovens regler, og der er så sandelig også regler for huslejenævn, altså om huslejens størrelse. Der er regler for, hvordan disse ejendomme skal vedligeholdes, og der er oven i købet regler for, hvordan man kan få ejendommene tvangsadministreret, hvis udlejeren ikke vedligeholder ordentligt.

Også her er forslaget vel en udløber af, at Københavns Kommune mange gange har udvist en ikke særlig god måde at administrere sine ejendomme på og ikke har en særlig høj vedligeholdelsesstandard i sine ejendomme. Men jeg kan stadig væk ikke forstå, hvorfor man skal lovgive, bare fordi der er én af landets kommuner, der åbenbart ikke kan finde ud af at følge lovgivningen, som man kan det i det øvrige land; så også den del må vi afvise.

Til det sidste forslag, om beboerdemokrati i ungdomsboliger, B 85, er der vel at sige, at vi allerede har en ganske udmærket form for beboerdemokrati i ungdomsboligerne og på kollegierne, og vi kan ikke se, at der skulle være noget fornuftigt i, at beboerne skal have et absolut flertal i bestyrelserne. Det er jo en type boliger, hvor man kun bor i ganske få år, og de beslutninger, man træffer, får i højere grad betydning for dem, der kommer efter én selv, så det er jo altså ikke sig selv, man træffer beslutninger for. Derfor kan det være, at det er så som så med ansvarligheden.

Alt i alt mener vi altså, at den form for beboerindflydelse, vi har i ungdomsboligerne, er god nok, og vi kan heller ikke støtte dette forslag.

Ruth Olsen (SF):

Jeg vil godt give vores forslag et par ekstra ord med på vejen for at understrege det principielt vigtige i dem.

At beboerne i de kommunalt ejede ejendomme bør have den samme demokratiske rettighed som i de almennyttige, er for os temmelig indlysende, og det mente jeg ikke behøvede flere argumenter, men selv Socialdemokratiet sætter åbenbart et vist lighedstegn imellem private udlejningsboliger og kommunalt ejede boliger, hvor vi jo nok mente, at de kommunale burde sidestilles

med de almennyttige – det er dog offentlig ejendom på en eller anden led. Men selv om lejerne i disse kommunale ejendomme fik større medindflydelse, dvs. fik beboerflertal, ville de ejendomme, fordi de er så dårligt vedligeholdte, jo blive et stort problem for lejerne. Vi er godt klar over, at der bliver mange opgaver at løse, men derfor indeholder forslaget jo også, at lejerne skal have mulighed for at vælge sig en anden og bedre administrator og i det hele taget have lov til at vælge en anden måde at styre det på.

Hvad angår forslaget om at kunne overtage tomme lejemål, handler det jo kun om almindelig, rimelig retfærdighed, for at lade lejligheder stå tomme i mere end 9 måneder er jo en uhyrlig provokation i en tid, hvor der er bolignød.

Juridisk har vi et begreb, der hedder nødret, og vi har et andet, der hedder egen skyld, så grundlaget for forslaget er der i virkeligheden ikke noget særlig ualmindeligt i. Desuden er det ikke formelt lovligt at lade boliger stå tomme i så lang tid. Det er ikke kun i saneringsejendomme, der er tomme lejligheder. Eftersom vi ved, at afkastet fremkommer ved salg, hvor værditilvæksten realiseres, har de private udlejere jo ikke den store interesse i at udleje. Derfor vil der ofte være tomme lejligheder her, og det er klart, at det kan Københavns Kommune ikke have det store overblik over.

Men den væsentligste baggrund for forslagene – og det er det, der fremgår af forslaget til demokratisering af ungdomsboligsektoren – er jo SFs bestræbelser for at give mennesker mere magt over eget liv, og boligen er nu engang en vigtig del af vores liv.

Man taler så meget om, at de unge bør være ansvarlige, men så må de også have muligheder for at være det, for ansvarlighed forudsætter demokratiske rettigheder, og det forudsætter, at man har indflydelse på formen for den demokratiske struktur, man skal fungere i.

Det etablerede samfund har så travlt med at trække den hierarkiske, autoritære struktur ned over hovedet på de unge, så snart de beder om medindflydelse og medansvar, men de unge har brug for at eksperimentere med andre demokratiformer og andre livsformer, og samfundet har brug for, at nogen gør det og tør det, for ellers går samfundet i stå og